

กลุ่มอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อเป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญของคนทำงานโดยเฉพาะผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยที่มีลักษณะการทำงานที่ต้องสัมผัสกับปัจจัยด้านการยศาสตร์เป็นประจำ การวิจัยเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการยศาสตร์ อัตราความชุกกลุ่มอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการยศาสตร์และการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อในผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 110 คน คัดเลือกจากผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยในสถานประกอบการนวดเพื่อสุขภาพ จังหวัดเชียงใหม่ รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) การสัมผัสปัจจัยด้านการยศาสตร์ และ 3) กลุ่มอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อ โดยเครื่องมือทั้งหมดผ่านการทดสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.96 ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของ cronbach's alpha coefficient เท่ากับ 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและไอกสแควร์

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างสัมผัสปัจจัยการยศาสตร์ในระดับที่เสี่ยงต่อการเกิดอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อด้านท่าทางการทำงานซ้ำๆ มากถึง 95.45 ด้านท่าทางการทำงานไม่เหมาะสมสมรรถนะ 58.18

สำหรับอัตราความชุกของกลุ่มอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อในช่วง 12 เดือนและ 7 วันก่อนการศึกษาเท่ากับร้อยละ 81.82 และ 40.91 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการยศาสตร์และการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยเฉพาะท่าทางการทำงานที่มีการบิดหรือหมุนข้อมือและท่าทางการทำงานที่บิดเอี้ยวลำตัวหรือบิดเอวไปด้านซ้าย

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของปัจจัยการยศาสตร์ในด้านท่าทางการทำงานไม่เหมาะสมและท่าทางการทำงานซ้ำๆ มากที่สัมพันธ์กับการเกิดกลุ่มอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทย ซึ่งพยาบาลอาชีวอนามัยและบุคลากรที่มีสุขภาพสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงดังกล่าวตลอดจนป้องกันและลดการเกิดปัญหากลุ่มอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อในผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทย

Musculoskeletal disorders have become a critical occupational health problem particularly among Thai traditional massage practitioners whose work has ergonomic risk factors. The main purposes of this correlational descriptive study were to examine ergonomic factors, the prevalence rate of musculoskeletal disorders and the association between these two issues among Thai traditional massage practitioners. The sample included 110 Thai traditional massage practitioners who were recruited from Thai traditional massage services in Chiang Mai. The research instrument was an interview form comprising of; 1) personal information; 2) ergonomic risk factors; and 3) musculoskeletal disorders. The interview form was reviewed by five experts and received a content validity index of 0.96. The reliability was tested using Cronbach's alpha coefficient and was 0.89. Data were analyzed using descriptive statistics and chi-square test.

Findings of this study show that the sample was exposed to ergonomic risk factors especially repetitive movement (95.45%) and awkward posture (58.18%).

The prevalence rate of musculoskeletal disorders among the study sample during a 12 month period was 81.82% and during a 7 day period was 40.91%. Regarding the relationship between ergonomic risk factors and musculoskeletal disorders, a statistically significant association was found ($p < .05$); especially with the twisting and turning motions of the wrists and the twisting movement or side turning of the lumbar.

The results of this study highlight the impact that awkward postures and repetitive postures could have on musculoskeletal disorders among Thai traditional massage practitioners. Occupational health nurses as well as other related health professions should recognize these results and initiate plans to prevent and reduce the occurrence of musculoskeletal disorders among Thai traditional massage practitioners.